

Kites, Kids and Monkeys

Octubre 2016

Direcció: Iván Morales
Escenògraf: Sergi Corbera
Ajudant de direcció: Carla Linares
Traducció al català: Isaias Fanlo

Agraïments: Jordina Sangrà.

Una producció de Coincidències per Terrats en Cultura

Espectacle estrenat el 6 de novembre del 2016 com a cloenda dels
Terrats en Cultura d'enguany.

Repartiment

Jove	David Menéndez
Noia	Mireia Oriol
Nen 1	Arun Sharma Tomas
Home	Sonu Sharma
Nen 2	Ilesh Sharma Tomas
Dona	Lydia Zimmermann

Som a un terrat, a Varanasi, India.

Aquesta peça està escrita per ser representada com a *site specific* i en format immersiu.

Les escenes I/V succeeixen en diferents punts de l'espai, en *loop*. El públic ha de tenir la llibertat de moure's lliurement per l'espai i fer així la seva pròpia estructura argumental.

De tant en tant, tots els intèrprets abandonen el seu lloc i s'ajunten per fer l'escena VI.

Quan l'escena VI acaba, els intèrprets recuperen les seves escenes corresponents.

I

La noia escolta "Shine on you crazy diamond" de Pink Floyd, de vegades escriu o dibuixa en una llibreta.

Quan la cançó acaba de sonar, llegeix una frase de la llibreta.

Noia: Soon we will all be smoke¹.

1

II

El Nen juga amb un estel.

Nen: You no play kite? You no play kite?²

² No saps jugar amb estel? No saps jugar amb estel?

III

L'home es dedica a posar cançons d'un mp3 i a comentar-les.

Home: This one good, too. (pausa) Really good.
(pausa) You have to listen this song. Song for life, no song no life. Song about love, love very important thing, most important thing. Love... you understand? Si? You have falling in love, huh? Ok. You listen to this song. Explain you the meaning ok?
Concentration. Listen. *Chalte chalte yun hee koyee mil gaya tha, sare raah chalte chalte.*
(pausa) It means "Someone is walking, night is about to finish, but then he finds someone." (pausa) -*Vahee thamke reh gayee hai, meree raat dhalte dhalte. Meree raat dhalte dhalte, jo kahee gayee naa mujhase, woh jamaana keh raha hai, ke fasaana ke fasaana ban gayee hai.* She is very pretty singer. Listen. Two strangers meet, right? They don't know, never seen one other, but now, this night, they meet, and a story begins. Mean she is walking and she see somebody is night time. Dark. A love story. A life story. A story about life. *Meree baat chalte chalte.* The words travel. *Shab-e-intezaar aakhir kabhi hogi mukhtasar bhi.* You don't have to wait no more. *Yeh chiraag bhuj rahi hai Mere saath jalte jalte.* Love is a candle that burns in your heart. When you love you don't need to travel no more. Love is the best travel you can make (pausa) Beautiful. (pausa) Beautiful song. Sweet song. Worth millions. This one really good too. Good song. Old movie. My father like this movie. I like it too. Film of brothers. Brothers separated. (pausa) Listen good. *Chura liya hai tumne jo dil ko Nazar nahin churaana sanam Badalke meri tum zindagaani Kahin badal na jaana sanam.* (pausa) Beautiful. This song is very million dollar. Million dollar song. Listen: *Chura liya hai tumne jo dil ko,* "You before steal my heart", *Nazar nahin churaana sanam,* "Do not steal me look now", *Badalke meri tum zindagaani,* "My life you changed", *Kahin badal na jaana sanam,* how you see people when you fall in love? You feel to see, but you don't see. "Dear, don't change

now". (pausa) Love song. (pausa) Love important. (pausa) Love is good for man. (pausa) Good song of love for man and woman. (pausa) *Oh, le liya dil, oh haai mera dil Haai dil lekar mujhko na behlaana*. If man hurts woman, is bad for woman and it's bad for man, you know? Good song. When you find love all you feel is the good. All this things is good. Beautiful song. You like, right? Another good song, you will love this one. You know Mohammed Rafi? You don't know? You have phone? You have google? You look him after. Mohammed Rafi, best singer in the world. Good song. Love song, too. All songs about love. Love is most important thing, you know? This one, love for life. You have to love life. Live for everyone, for everyone. (pausa) Love is food, is everything. No hungry when you have love. No gym. Listen, beautiful song. *Jab jaanvar koe, insaan ko maare*. "When animal kills man". *Kehte hain dunyaa men, vahshee usse saare*. "People say the animal is a barbar". People say animal is bad, but not true, eh? Animal is very nice... Animal kill human, say animal is crazy. Human kill animal don't say nothing! *Ek jaanvar kee jaan aaj insaanon, ne lee hai*. "But now humans have killed an animal". *Chup kyon hai sansaar*, "Why is the world silent?", *khush rehnaa mere yaar*, "Remain happy, my friend".... (pausa) Remain happy. (pausa) *Bas aakhree sun le, yeh mel hai apnaa*. "We meet for the last time, you and me". *Bas aakhree sun le, yeh mel hai apnaa*. "The game of you and me is over now". *Bas khatm ay saathee, yeh khel hai apnaa*. "The game of life has finished", *ab yaad men teree beet jaayenge, ro-ro ke, jeevan ke din chaar*, "We cry, tears in our eyes, because life is over, a beautiful life we will miss", *nafrat kee dunyaa ko chhod ke, pyaar kee dunyaa men, khush rehnaa mere yaar*, "you leave the world, but be happy in the world of love, my friend", *khush rehnaa mere yaar*, "remain happy, my friend". (pausa llarga) What you are asking me to do is no good, you know? Is no cheap, cost lots of money, but is no good. What you are asking me to do is really really bad. I don't want to do it but I'm a very poor man, you know? I like money but not this way. My karma, my feeling is

telling me not. (pausa) I'm a good man. I would like to help you. But I'm a very poor man. (pausa llarga) My Karma is don't say this things. Another song, good song, worth millions, very good song, mystery song, scary song. (pausa) *Gumanaam hain koe, badanaam hain koe kis ko khabar kaun hain wo, anjaan hain koe gumnaam.kisko samjhe hum apanaa, kal kaa naam hain ek sapanaa aaj agar tum zindaa ho, to kal ke liye kal ke liye maalaa japanaa pal do pal kee mastee hain, bas do din kee baste hain chain yahaan par mehanga hain, aaur maut yahaan maut yahan par saste hain gumnaam.....* (pausa) But you have to be happy in life. Life can be good or bad, you know. But you have to be happy. Live happy. Listen this one, this one is great song. She says everyday you have to do happy, do what you want. *Hanste Hanste, Kat Jaye Raste, Zindagi Yun Hi Chalti Rahe, Khushi Mile Ya Gham, Badalenge Na Hum, Duniya Chaahe Badalati Rahe.* Life changes, one day happy, one day sad. But you have to be happy. This one very good song. (pausa) Worth millions³.

³ Aquesta també, bona. (pausa) Molt bona. (pausa) Escolta aquesta cançó. La cançó és vida. No cançó, no vida. Cançó d'amor, l'amor molt important, molt molt important. L'amor... m'entens? Sí? T'has enamorat mai, eh? Ok. Escolta aquesta cançó. Explica'm què hi diu, ok? Concentració. Escolta.

Chalte chalte yun hee koyee mil gaya tha, sare raah chalte chalte. (pausa) Vol dir "Algú camina, la nit ja s'acaba, però aleshores troba algú" -

Vahee thamke reh gayee hai, meree raat dhalte dhalte. Meree raat dhalte dhalte, jo kahee gayee naa mujhase, woh jamaana keh raha hai, ke fasaana ke fasaana ban gayee hai. Ella, molt maca. Escolta. Dos desconeguts es troben, sí? No es coneixen, no s'han vist abans, però ara, aquesta nit, es troben, comença una història. Vull dir, ella està passejant, veu algú, de nit. Fosc. Història d'amor. Història d'una vida. La història d'una vida. *Meree baat chalte chalte.* Les paraules viatgen. *Shab-e-intezaar aakhir kabhi hogi mukhtasar bhi.* Ja no has d'esperar més. *Yeh chiraag bhuj rahi hai Mere saath jalte jalte.* L'amor és una espelma que crema en el teu cor. Quan estimes no cal fugir més. L'amor és el millor viatge. (pausa) Bonica. (pausa) Cançó bonica. Cançó maca. Val molts diners, aquesta cançó. I aquesta també, molt bona. Bona cançó. Pel·li antiga. El meu pare li agrada aquesta pel·li. Jo també. Una pel·li de germans. Separats. (pausa) Escolta. Atent. *Chura liya hai tumne jo dil ko Nazar nahin churaana sanam Badalke meri tum zindagaani Kahin badal na jaana sanam.* (pausa) Bonica. Aquesta cançó és de molts milions de dòlars. Una cançó de molts milions. Escolta: *Chura liya hai tumne jo dil ko,* abans tu trenques cor meu, *Nazar nahin churaana sanam,* no me'l robis ara, *Badalke meri tum zindagaani,* la meva vida tu has canviat, *Kahin badal na jaana sanam,* com penses la gent quan s'enamora? Veus amb els sentiments, però no veus. "Estimat, no canviïs ara". (pausa) Cançó d'amor. (pausa) L'amor

important. (pausa) L'amor bo per home. (pausa) Cançó bonica per home i dona. (pausa) *Oh, le liya dil, oh haai mera dil Haai dil lekar mujhko na behlaana.* Si home fa mal a dona, dolent per home i dolent per dona, ok? Bona cançó. Quan trobes amor tot el que sents és bo. Tot és bo. Cançó bona. T'agrada, sí? Cançó bona també, aquesta, t'agrada molt. Coneixes Mohammed Rafi? No coneixes? Tens telèfon? Tens google? Tu busques després. Mohammed Rafi, millor cantant del món. Cançó bona. Cançó d'amor, també. Totes cançons d'amor. L'amor és més important, ok? Aquesta, amor per la vida. La vida has d'estimar. Viure per tothom, per tothom. (pausa) L'amor és menjar, és tot. No gana quan no amor. No gim. Escolta. Cançó bonica. *Jab jaanvar koe, insaan ko maare.* Quan animal mata home. *Kehte hain dunyaa men, vashshe usse saare.* Gent diu que animal bàrbar. Gent diu que animal dolent, però no és veritat, eh? Animal és bo... Animal mata humà, diu animal és boig. Humà mata animal no diu res! *Ek jaanvar kee jaan aaj insaanon, ne lee hai.* Però ara humans maten un animal. *Chup kyoon hai sansaar,* Per què calla el món?, *khush rehnaa mere yaar,* Sigues feliç, amic... (pausa) Feliç. (pausa)

Bas aakhree sun le, yeh mel hai apnaa. Ens trobem per últim cop, tu i jo. *Bas aakhree sun le, yeh mel hai apnaa.* S'ha acabat el joc de tu i jo. *Bas khatm ay saathee, yeh khel hai apnaa.* El joc de la vida s'ha acabat, *ab yaad men teree beet jaayenge, ro-ro ke, jeevan ke din chaar,* plorem, llàgrimes als ulls, perquè la vida s'ha acabat, una vida bonica que trobarem a faltar, *nafrat kee dunyaa ko chhod ke, pyaar kee dunyaa men, khush rehnaa mere yaar,* marxes d'aquest món, però sigues feliç al món de l'amor, amic, *khush rehnaa mere yaar,* feliç, amic. (pausa llarga) El que tu demanes no bo, ok? No barat, molts diners, però no bo. El que tu demanes molt molt dolent. No vull fer però jo molt pobre, ok? M'agrada dinar però no així. El karma, el cor em diu que no (pausa) Jo home bo. Jo vull ajudar. Però jo molt pobre. (pausa llarga) El meu karma és no diguis això. Una altra cançó. Cançó bona, molts milions, cançó molt bona, misteri, cançó fa por. (pausa) *Gumanaam hain koe, badanaam hain koe kis ko khabar kaun hain wo, anjaan hain koegumnaam. kisko samjhe hum apanaa, kal kaa naam hain ek sapanaa aaj agar tum zindaa ho, to kal ke liye kal ke liye maalaa japanaa pal do pal kee mastee hain, bas do din kee bastee hain chain yahaan par mehanga hain, aaur maut yahaan maut yahan par saste hain gumnaam.....* (pausa) Però has de ser veliç a la vida. La vida pot ser bona o dolenta. La vida pot ser feliç. Has de ser feliç, viure feliç. Escolta aquesta aquesta, aquesta molt bona. Diu cada dia has de ser feliç, fer el que vulguis. *Hanste Hanste, Kat Jaye Raste, Zindagi Yun Hi Chalti Rahe, Khushi Mile Ya Gham, Badalenge Na Hum, Duniya Chaahe Badalati Rahe.* La vida canvia, un dia content, un dia trist. Però cal estar content. Aquesta cançó molt bona. (pausa) Val molts milions.

IV

La Dona es dedica a fer-se canutos i fumar mentres xerra.

Dona: But why did I go to Mongolia? I didn't know, but I had to go. My, the way I have lived, you know, I, I left my boyfriend, I did, I didn't talk to him, I, I just left him, no explanation, well, was he an asshole? Yes, he was. Absolutely. But, you know, also, you know... (pausa) I was afraid. (pausa) Three years later, I'm in fucking Mongolia... What was I afraid of? (pausa) What are we all afraid of? (pausa) Anyway, as I was saying, three years later, I haven't seen him since, I'm just arrived in Mongolia, by myself, absolutely alone, I always wanted to go to Mongolia so I saved some money and there I went, to Mongolia, I go to the hotel, I take a shower, I change clothes, right?, I go down the street and I get into a bar and, you know?, I see this fucking asshole sitting at a table, having lunch, huh?, also by himself. (pausa) I wanted to forget that guy, I hated him so much, I hated him so, and after going there and going there, after three years and not forgetting him I finally end up in Mongolia and for whatever reason I find him, so what am I to do? We get together again, and we fuck. And nine months later she is born. (pausa) She would have never been born if I had never gone to Mongolia. I hated that man so much. Life's like that. (pausa) Travelling's like that. (pausa) I love this place. I really love this place. I feel, you know, boy, I feel so connected here, back home, I see, I am afraid, what am I afraid of?, what are people afraid of? We're afraid of love, but, you know, I try, we're afraid of death. Aren't we? Aren't you? (pausa) Aren't you afraid of death? (pausa) I see how my patients suffer. And my colleagues, they try to stay out from the pain, and that's something very hard for me to understand, because, you know, boy?, if I'm going to give you a pill, you know?, if I'm going to inject some poisonous liquid in your veins, well, then I want to know what it is I'm giving you. (pausa) I want to know, I've tried all the drugs I've given my patients, all of them, I want to know, as much as I can, how they feel. I have a

daughter. Am I afraid of love? Yes. Am I afraid of death? Do I want to be afraid? Do I want to live? (pausa) This country is poor, collapsed, and here we are, here, in Varanasi, and down there, just right there, they burn those corpses, and everybody wants to be incinerated just right there, when they die, because that's the fastest way to get to Nirvana, you understand the concept? (pausa) People here don't want to re-encarnate, they don't want to live again, they just want to disappear from Earth, they just want to jump into the void, to embrace nothingness, they just, you know, I go down there, to Manikarnika, every day, more or less, and I look at the *dalits* slaying wood, never getting tired, I look at the platform, I look at the dead bodys... It's so funny, sometimes you even get to see a female hip or the torso of a man, they're harder to burn, you know?, it's so sad, the dead bodies floating, Mother Ganga so dirty with dead people's bodies. (pausa) Love, you know. I've been so afraid of love, boy, all my life. You know, what a waste. (pausa) But do I want to live? Oh, boy, do I want to live? See the little kids, playing with their kites, and see the monkeys, smelling the air of death, the smoke coming from down there, the smoke of, you know, you know, boy, the smoke from the corpses. (pausa) Love's the best trip you can make. That's for sure. (pausa) After two weeks I left my boyfriend again, he was really, positively, definitely, one hundred percent, he was, I hated him, you know, boy? (pausa) Horrible man, inside, very ugly. (pausa) But, well, you know, she would never have been born if I never had gone to Mongolia⁴.

⁴ Per què cony vaig anar a Mongòlia? No sabia per què, però hi havia d'anar. De la manera que havia viscut, saps?, vaig deixar la meva parella, ho vaig fer, sense parlar-hi, el vaig deixar i prou, sense explicacions, en fi, al capdavant era un imbècil, oi? Sí que ho era. Un imbècil total. Tot i que, bé, també, en fi... (pausa) Tenia por. (pausa) I tres anys després, sóc a la puta Mongòlia... De què tenia por? (pausa) De què tenim por? (pausa) En fi, el que deia, tres anys després, no l'he vist des d'aleshores, arribo a Mongòlia, tota sola, sempre havia volgut anar-hi així que vaig estalviar i vinga, a Mongòlia que és gerundi! Arribo a l'hotel, em dutxo, em canvio de roba, sí? I baixo pel carrer i entro en un bar i... Saps? Em trobo l'imbècil aquell assegut a una taula, dinant. Què et sembla? També sol. (pausa) El volia oblidar, l'odiava tant, però tant, i després de anar aquí i allà, després de tres anys de no oblidar-lo al final vaig a petar a Mongòlia i pels motius que siguin va i me'l trobo, així que què faig? Ens tornem a ajuntar. Follem. I nou mesos després neix la criatura. (pausa) No l'hauria tingut si no hagués anat a Mongòlia. I odiava aquell home a mort. La vida és així (pausa) Viatjar és així. (pausa) M'agrada molt, aquest lloc. Molt, de debò. Em sento, no ho sé, em sento connectada, com a casa, saps? Però tinc por. De què tinc por? De què té por, la gent? Tenim por d'estimar, però, bé, jo ho intento, tenim por de

la mort. Oi? A tu també et passa? *(pausa)* No tens por de la mort? *(pausa)* Veig com pateixen els meus pacients. I els meus col·legues, intenten desvincular-se del patiment, això em costa molt d'entendre, perquè, saps, noi?, si t'he de donar una pastilla, saps?, si t'he d'injectar un líquid verinós a les venes, bé, el que vull és saber el que t'estic donant. *(pausa)* Ho vull saber, he provat totes les drogues que he donat als meus pacients, totes, vull saber, fins on es pugui saber, què se sent. Tinc una filla. Tinc por d'estimar? I tant. Tinc por de la mort? Vull tenir por? Vull viure? *(pausa)* Aquest país és pobre, està enfonsat, i tot i així aquí estem, aquí, a Varanasi, i aquí sota, just aquí mateix, enterren els cossos, i tothom vol que l'incinerin aquí mateix, quan moren, perquè és la manera més ràpida d'arribar al Nirvana, entens el concepte? *(pausa)* La gent aquí no es vol reencarnar, només volen esvair-se de la faç de la terra, volen saltar al buit, cap al no-res, només volen, saps?, anar aquí baix, al Manikarnika, cada dia, més o menys, i jo veig com els *dalits* talen fusta, no es cansen mai, miro la tarima, tots els cadàvers... i fa gràcia, de vegades arribes a veure el maluc d'una dona, o el tors d'un home, es veu que costen de cremar, ho sabies? Fa molta pena, tots els cossos flotant, la Mare Ganges bruta de tants i tants cadàvers. En fi, una llàstima. *(pausa)* Però jo, vull viure? Ai, noi, jo vull viure? Veure els nens com juguen amb els estels, com observen els micos, tot respirant l'aire de la mort, el fum que arriba d'aquí baix, el fum de, bé, noi, ja m'entens, el fum dels cadàvers. *(pausa)* L'amor és el millor viatge. Sens dubte. *(pausa)* Després de dues setmanes vaig torna a deixar aquell home, que era totalment, sens dubte, al cent per cent, de debò, era, l'odiava, saps, noi? *(pausa)* Un home horrible, per dins, molt lleig. *(pausa)* Però, bé, no sé, ella mai no hauria nascut si no hagués anat a Mongòlia.

V

The Young Man is surrounded by water bottles. He keeps drinking all the time.

Jove: El cel ple. Fum negre cobrint tot el cel. (pausa) Des que he arribat aquí el cel és opac. Dens. El fum negre, calent, no permet que els cossos s'aixequin. (pausa) Ja falta poc. Fum negre, cremant. (pausa) Compte. (pausa) Tinc por dels micos. Amb prou forces puc agafar el pal per espantarlos. Els micos, rabiosos, tinc por que em mosseguin la cara, que m'arrenquin la pell amb les seves dents afilades, micos tòxics, fills del fum negre, amamantats per la mort, mirades orgulloses, se saben superiors, ens vigilen, tinc por que em mosseguin la cara, que m'arrenquin la pell amb les seves dents afilades. (pausa) El fum negre ens penetra els pulmons. I cada dia un de nosaltres es posa malalt. (pausa) Aquesta ciutat té un secret. Un secret que enganxa. El terra ens agarra fort i no ens deixa fugir. (pausa) No he anat a Sarnath, no he anat a la universitat, no he agafat cap barca, no he sortit dels carrerons que envolten els Ghats, on la gent es dedica, amb compulsió, o bé a intentar buidar-me les butxaques, o bé a ofegar-se en *hachís*, o bé a resar arravatats; babas, *dealers*, guies, conductors de barques, venedors, temples, escoles de ioga, de meditació... Mirades esquinçades, clavant-se en els meus ulls, mirades orgulloses, amamantades per la mort, sí, fills del fum negre. Sí. Una mirada aquí. Una mirada allà. Una altre mirada. Una altre. Una altre. Una altre. (pausa) He trigat tant. He trigat tantes hores, tants segons, tants instants de dolor, cada inspiració, cristalls clavant-se profund al meu pit. He trigat tant. Una altre mirada. (pausa) A casa. Suant, com aquí, cossos amuntegats, mirades buides, riures cecs, paraules narcòtiques, ja ho veia clar, allà, a casa. Llums vermelles, grogues, *strobo*, el coll ben amarg, i jo ja ho veia ben clar, allà. Ja falta poc, ma mare intentant abraçar-me, els cristalls girant al meu pit, la meva nòvia plorant, les meves mans violentes, i ja ho veia ben clar, allà, a

casa. I he trigat tant, he trigat tants instants de dolor, però *uh oh ja no tinc por*, ara sí, ara he pres una decisió.

(pausa) Aquí, el sol agressiu, el crepitar de la fusta allà baix, els crits dels intocables, el fum negre, fum negre cobrint tot el cel, tinc por dels micos. Una mirada. Una altre mirada. Un tio té una partitura al cul, un altre està travessat per les cordes d'un arpa, un ocell gegant es menja un home que caga ocells negres que marxen volant, les rates es mengen el fetge d'un cavaller amb armadura, un gripau porta una espasa amb un cor a la punta. I els turistes es passegen, com si res, amb les seves bermudes i els seus tatuatges horribles, amb els ulls tancats, i una capa de soroll al voltant cobrint tot el cos. (pausa) Falta molt poc.

(pausa) Fa uns dies, entre nosaltres, hi havia un israelià, un tio insuportable, no parava de menjar empanades iemenites i, i llegia sense descans un totxo de World of Warcraft, el molt cretí no baixava al carrer, no, mirava a la gent d'aquí amb fàstic, i es dedicava a comptar els dies que li faltaven per marxar, com si fos a la presó. No suporto la, no. Un dia li pregunto, compte amb els micos, un dia li pregunto: "Per què no te'n vas?" "Bé"- em diu, em diu el molt cretí, "Per què no te'n vas?", li pregunto, i ell, l'israelita lleig i apestós, em diu: "Bé, d'aquí me'n vaig a Calcuta, i, en fi, suposo que allà tampoc hi ha gaire a fer, a Calcuta, així que hi aniré només un dia abans no marxi l'avió." (pausa)

Abans d'arribar aquí, a Varanasi, vaig anar uns dies al desert, pel Rajastan, una noia, una, vaig anar al desert del Rajastan, ja falta poc, ja falta molt poc, una noia italiana, la noia amb la mirada més trista que he conegut mai, falta ben poc, la noia, va, la vaig conèixer al tren, em va preguntar on anava, li vaig explicar el meu plan de perdre'm pel desert, de buscar-me un guia i, i em va dir, la noia, la noia italiana va decidir venir amb mi. No li vaig donar cap senyal, no, però no vaig saber dir-li que no, i per la nit, al mig del, no hi ha res més bell, no he vist bellesa més gran que la del desert, i les dunes, i l'aire, i vaig anar a dormir, amb els meus cristalls ballant dins del meu pit, i les estrelles allà, ballant al cel, i a mitja

nit vaig despertar-me i vaig descobrir que la noia m'abraçava mentre dormíem. La vaig veure, al meu costat, vaig sentir el pes del seu cos sobre el meu, i vaig sentir un atac de ràbia i la vaig apartar d'un cop de colze. Una altre. Al dia següent vaig marxar sense despedir-me d'ella, sense despedir-me de la noia amb la mirada més trista que he conegut mai. (pausa) Seria tan fàcil. Podria enamorar-me, podria llençar-me al buit, *l'amor és el millor viatge*, aquí sota hi ha la filla de la infermera, la mare es passa a casa els dies amb malalts i moribunds, i no té millor idea que portar a la filla de vacances a una ciutat funerària, joder, és per flipar, però la filla és preciosa, la mirada més viva que he vist mai, podria, ja falta poquíssim, la filla, protegida dintre d'un sobre tancat hermèticament, la mirada més viva que he vist mai, no em diu mai res, mai no em diu res, cada dia es posa una samarreta diferent de Pink Floyd i, sí, de vegades la sento cantar, de vegades tanco els ulls, quan no tinc por dels micos, tanco els ulls i la sento cantar. (pausa) Té una veu horrible. Canta fatal. (riu) M'encanta. (pausa) "Bé, jo també." (pausa) Podria enamorar-me de la nena que canta Pink Floyd i anar-me'n a viure on sigui amb ella. No em costaria gens. Una altre. Seria tan fàcil. No hauria de fer cap esforç. No puc compartir el meu dolor amb ningú. No he trobat la manera de fer-ho. No puc respirar sense patir. He trigat molt. Però ara sí. Falta molt poc. Demà al matí. "Saps?", li vaig dir a l'israelià fastigós, "Bé, jo també. (pausa) Suposo que també estic aquí, esperant el moment que marxi el meu avió." (pausa) No em costaria gens. (pausa) Demà al matí. Demà al matí només seré fum. Només vull ser fum. El cel ple de fum negre. Jugar amb els estels dels nens. Ja falta poc. (pausa) He trigat molt en prendre una decisió. Al cap i a la fi tots ho serem en algun moment o altre, no? (pausa) Tots serem fum negre.

VI.

La Noia, l'Home, la Dona i el Jove juguen a daus, al mentider, mentres tenen la següent conversa. El nen vigila, amb un pal, lluny d'ells, per si venen els micos.

Noia: Mom.

Dona: Yes?

Noia: We have to go.

Dona: Just five minutes. Hey, boy, what's the best trip you have made in your life?

Jove: My best trip?

Dona: Your best trip, boy, you have traveled before coming here, have you? Or is this your first trip ever?

Jove: Of course I've traveled before. Yeah. What's my best trip?

Dona: Yes, the funniest, the one you have learned the most, the most romantic one, for any reason whatsoever, there has to be a trip, if you had to choose one, what would be the best trip you have ever done?

Jove: Ok, let me think.

Dona: Ok.

Jove: Just give me one moment. *(pausa)* I want to give you the best answer. *(pausa)* My best trip. I got it, I'll tell you my best trip.

Dona: Good.

Jove: It's this trip I did with this girlfriend I had, she wanted to go to Africa, she was obsessed by it, she talked about it constantly, and, she was an obsessive woman, and Africa, going to Africa, she talked always about it, so I worked, I, I saved some money, okey?, I saved some money and we went to Senegal.

Dona: I've never been to Senegal.

Jove: We went to Senegal, and it was

beautiful, it was full of, you know, she, she really wanted to see wild animals, you know?, and she wanted to see the desert.

Dona: You went to Lompoul?

Jove: Yeah. We went to Lompoul.

Dona: Wow, I have always wanted to visit Lompoul desert.

Jove: Yeah, it's beautiful. Lompoul desert, beautiful. We slept right there, in the desert. And at midnight I woke up, you know?, I woke up and she was holding me really tight, you know, her weight on my body, holding me really tight, and I don't know, maybe it was because of the moon, or whatever, but I felt really, I felt, that night, absolutely happy, yeah.

Dona: How romantic.

Jove: Absolutely fulfilled. (pausa) So I hugged her as strongly as I could. Yes, that's what I did.

Dona: (a la Noia) Isn't it romantic?

Jove: What about you?

Dona: What?

Jove: Your best trip.

Dona: Well, my best trip. Your trip was your best because it was romantic, isn't it?

Jove: Yes.

Dona: My trip was the best one because I felt free. Now, that's supposed to be the thing about all trips, travelling is about freedom, I know, but in this case I mean I was literally free. The thing is I went to Mexico, ok?, 1988, spring, I went to Mexico with a boyfriend I had and, well we were in DF and, this is not the time or the place to get into many details, but it was late at night, we were at the wrong neighbourhood and, well...

Noia: Mom.

Dona: It's no big deal. I had a fight with my boyfriend, he was, anyway, I left, we were in a club, late at night, and I left by myself and...

Jove: You don't have to -

Dona: No, to make a long story short, I got kidnapped by some guys. I was, anyway, I shouldn't have been there by myself but, anyway, I got kidnapped and I thought they were going to, well, you know, but nothing really happened, absolutely nothing happened

-

Jove: Wow.

Noia: Mom.

Dona: Nothing happened. My boyfriend paid the ransom and I got free. And, well, when I was blindfolded and, you know, I thought anything could happen and I was totally afraid, and, they didn't do anything to me but my imagination, damn, it was running wild, but, then, when I got free... We forget so much how lucky we are. I felt so happy. Really, it's, you know, I have never felt freedom as strongly as in that moment. So, yes, I suffered, and I hope none of you feel ever the way I did, I hope you never find yourself in the situation I found myself in, but, well, to really feel free, not metaphorically, but, well, that was a beautiful moment. So that was a beautiful trip.

Jove: Amazing.

Dona: I will never forget it.

Jove: What about you?

Noia: Me?

Jove: Yes, your best trip ever. If you want to.

Noia: I went to Firenze with my friends.

Jove: Firenze?

Dona: Her friends from art school.

Noia: Yes. Firenze, Italy. The hotel was beautiful. The paintings were beautiful. We had fun. It was a good trip.

Jove: Good.

Noia: Yes. I really enjoyed it.

Dona: And you?

Home: Me?

Noia: Yes.

Home: My best trip?

Jove: The best trip in your life.

Home: I never travel. I always Varanasi. But it's good for me. You people, you come, you go, I always here, but I don't care. I, like him. I wake up every morning, when I was boy, now the same, I wake up every morning and look in my window, manikarnika, they burning a body, every morning I wake up they burning a body. When I be old, I wake up too, I look in my window too, and they burning a body too. All my life I here, all my life they burning a body. But I don't care. I will die and they be burning my body. Out of my window. But I don't care. Because I love him. I love Shiva. I love Shiva so I don't care.

Jove: I made up my mind.

Dona: What?

Jove: This is it. I think this is my best trip.

Dona: And why is that, boy?

Noia: Mom.

Dona: What?

Noia: Mom, we have to go to Sarnath.

Dona: Well. We have to go now. We will beat you up tomorrow, ok?

Jove: Yeah, you will.

La Noia i la Dona marxen. L'home intenta jugar, però el Jove no juga.

Jove: So?

Home: What?

Jove: You help me. Yes?

Home: I told you. My feeling says not doing it.

Jove: If you don't want to do it, someone else will.

Home: I am very poor.

Jove: If you do it you will have good money, a lot of money. If you don't do it I give my money to other person. *(pausa)* I trust you. *(pausa)* Okey, the money will be under my head. You are very strong man. I'm not very heavy. It will be easy for you. You can take me all by yourself⁵. *(pausa)* Gràcies.

5

Noia: Mare.

Dona: Sí?

Noia: Hem de marxar.

Dona: Cinc minuts més. Ei, noi, quin ha estat el millor viatge de la teva vida?

Jove: El millor viatge?

Dona: El millor viatge, noi, segur que has fet més viatges, oi? O aquest és el teu primer viatge?

Jove: Clar que he fet més viatges. I tant. El millor viatge?

Dona: Sí, el més divertit, el que et va fer aprendre més, el més romàntic, pels motius que siguin, hi ha d'haver un viatge, si et fan escollir, que sigui el millor que hakis fet mai.

El Jove marxa. L'Home segueix assegut. El Nen segueix vigilant, lluny d'ells.

Jove: Un moment, deixa que pensi.

Dona: D'acord.

Jove: Només un moment. *(pausa)* Vull donar-te una bona resposta. *(pausa)* El millor viatge. Ja ho tinc! Vols saber quin ha estat el meu millor viatge?

Dona: A veure.

Jove: Un viatge que vaig fer amb una novieta que tenia, ella volia anar a l'Àfrica, n'estava obsessionada, en parlava constantment, i, bé, era una dona molt obsessiva, i l'Àfrica, anar a l'Àfrica, en parlava constantment. Jo treballava, i vaig estalviar uns diners, sí?, vaig estalviar uns calers i vam anar al Senegal.

Dona: No hi he estat mai, al Senegal.

Jove: Vam anar al Senegal, va ser molt bonic, estava ple de, bé, ella, sempre havia volgut veure animals salvatges, saps?, i volia veure el desert.

Dona: Vau anar a Lompoul?

Jove: Sí, vam anar a Lompoul.

Dona: Uau, sempre he tingut ganes de visitar el desert de Lompoul.

Jove: Sí, és molt bonic. El desert de Lompoul, preciós. Hi vam dormir, allà mateix, al desert. I a la mitjanit em vaig despertar, saps?, em vaig despertar i ella m'abraçava, ben fort, sentia el seu pes contra el meu cos, abraçant-me amb totes les forces, i no ho sé, potser era per la lluna, o pel que sigui, però aquella nit em vaig sentir, em vaig sentir, totalment feliç. Sí.

Dona: Què romàntic.

Jove: Em sentia en plenitud. *(pausa)* I la vaig abraçar tan fort com vaig

poder. Sí, la vaig abraçar.

Dona: (a la Noia) No ho trobes romàntic?

Jove: I tu?

Dona: Què?

Jove: El teu millor viatge.

Dona: Ah, el meu millor viatge. Tu has escollit el teu perquè era romàntic, oi?

Jove: Sí.

Dona: Doncs el meu millor viatge és aquell on em vaig sentir més lliure. Sí, ja sé que tots els viatges han d'anar d'això, que viatgem per trobar llibertat, ja ho sé, però en aquest cas el que vull dir és que vaig ser lliure literalment. La qüestió és que vaig anar a Mèxic, d'acord? 1988, primavera, vaig anar a Mèxic amb un nòvio que tenia i, bé, érem al DF i, ara no és moment per entrar en molts detalls, però era molt tard, ens trobàvem en el barri equivocat, i, bé...

Noia: Mare.

Dona: No passa res. Ens vam barallar, i ell estava, en fi, que vaig marxar, érem a una disco, era tard, i jo vaig marxar tota sola i...

Jove: No m'has d'ex... –

Dona: No, per no entrar en detalls, uns nois em van segrestar. Estava, en fi, que no hauria d'haver anat sola per allà, però, en qualsevol cas, em van segrestar i jo vaig pensar que m'anaven a, bé, ja m'entens, però no va passar res, no va passar res de res _

Jove: Uau.

Noia: Mare.

Dona: No va passar res. El meu nòvio va pagar el rescat i em van alliberar. I, bé, quan em van embenar els ulls i jo, en fi, pensava que podia passar qualsevol cosa i estava cagada de por, i, no em van fer res però la meua imaginació, buf, anava a mil, però, en fi, quan em van alliberar... tendim a oblidar la sort que tenim. Em vaig sentir tan feliç. De debò, és, no ho sé, no he tingut mai una consciència de llibertat tan forta com en aquell moment. Sí, és clar que vaig patir, i espero que cap de vosaltres hagi de passar per això, espero que no us trobeu mai en la situació que em vaig trobar, però, bé, sentir-se tan lliure, i no metafòricament, sinó, en fi, que va ser un moment molt bonic. I va ser un viatge molt bonic.

Jove: Increïble.

Dona: No ho oblidaré mai.

Jove: I tu?

Noia: Jo?

Jove: Sí, el teu millor viatge. Si vols.

Noia: Vaig anar a Florència amb els meus amics.

Jove: Florència?

Dona: Amb els amics de l'escola de belles arts.

Noia: Sí. Florència, Itàlia. L'hotel era preciós. Les pintures eren precioses. Ens ho vam passar molt bé. Va ser un bon viatge.

Jove: Molt bé.

Noia: Sí. M'ho vaig passar molt bé.

Dona: I tu?

Home: Jo?

Noia: Sí.

Home: El millor viatge?

Jove: El millor viatge de la teva vida.

Home: Jo mai viatjo. Jo sempre Varanasi. Però molt bé per mi. Vosaltres, veniu, marxeu, jo sempre aquí, però jo molt bé. Jo, com ell. Cada matí m'aixeco, quan era nen, ara igual, m'aixeco cada matí, miro finestra, manikarnika, ells cremen cos, cada matí m'aixeco ells cremen cos. Quan jo gran, m'aixeco també, miro finestra també, i ells cremen cos també. Tota la vida jo aquí, tota la vida ells cremen cos. Però no importa. Jo moriré i ells cremen cos meu. Ja no finestra. Però no importa. Perquè l'estimo. Estimo Shiva. Estimo Shiva i no importa res.

Jove: M'ho he repensat.

Dona: Què?

Jove: Aquest. Penso que aquest és el millor viatge que he fet mai.

Dona: I com és, això?

Noia: Mare.

Dona: Què?

Noia: Mare, hem d'anar a Sarnath.

Dona: Molt bé. Hem de marxar. Demà continuem parlant, ok?

Jove: I tant.

La Noia i la Dona marxen. L'home intenta jugar, però el Jove no juga.

Jove: Aleshores?

Home: Què?

Jove: M'ajudes. Sí?

Home: Ja he dit. El cor diu no fer-ho.

Jove: Si tu no ho vols fer, algú altre ho farà.

Home: Jo sóc molt pobre.

Jove: Si ho fas guanyaràs diners, molts diners. Si no ho fas, pagaré a una altra persona perquè ho faci. *(pausa)* De tu em refio. *(pausa)* Molt bé, els diners estaran sota el meu cap. Ets un home fort. Jo no peso gaire. Serà molt fàcil. Em pots portar tu sol.